

Karantén időszak a családban

Amikor nyilvánosságra hozták, hogy a gyerekeknek nem lehet iskolába menni, kissé megijedtem! Elgondolkodtam azon, hogy hogyan is fogjuk mi ezt megoldani, milyen formában tudják az online oktatást lebonyolítani. 2014 óta három gyermeket nevelünk, akik most 7., 5. és 2. osztályosok. Az elején kissé nehézkesen indult a tanulás, a gyerekeknek is nagyon furcsa volt, hogy nem mehetnek az iskolába. A nehéz kezds ellenére a hét végére már kialakult, hogy mit hogyan is csináljunk, hova és kinek küldjük az elkészült feladatokat. A gyerekek megértették és tudomásul vették, hogy nekik ez a kötelességük, de van előttük egy jó példa; a saját fiam, aki ugyan úgy leül tanulni, amikor az órái kezdődnek. Így látták ők is, hogy ezt így kell csinálni! Ahogy érkeznek a feladatok, sorra elkészítik, délután pedig a testnevelési gyakorlatok felvételére kerül sor. A tanulásban a legtöbb figyelmet a 2. osztályos kisfiú igényli, de próbálok önállóságra nevelni, mert az elején nagyon nehezen viselte, amikor a nagyobb testvéreinek is kellett segítenem. A tananyagot, amit feladnak és megkell tanulniuk, webkamerán keresztül mondják föl. Témazárókra becsületesen felkészülnek és minden segédeszköz nélkül írják meg.

Az aktív szabadidő hasznos eltöltése sem maradt el, sokkal pihentetőbb, mintha az ember a tévé előtt lustálkodna. Nagyon szeretnek a gyerekek a kertben játszani, focizni, tollasozni. Sokat szoktunk az erdőben túrázni, fontosnak tartom, mert így megismerkednek a természet szépségeivel, az erdő növény és állatvilágával, fejlődik mozgáskultúrájuk, fizikai-szellemi aktivitásuk. Ezek a tevékenységek segítenek a hétköznapi taposómalom kihívásait könnyebben elviselni.

Hogyan is készültünk a Húsvétra? Az igazat megvallva nagyon nehezen! Ebben a kis faluban, ahol élünk szinte mindenki gyakorolja a vallását és bizony nagyon nehéz, hogy nem mehetünk a templomba. Amikor elérkezett a húsvéti időszak, akkor még nehezebben éltük ezt meg. A hagyományokhoz híven mi is sütöttünk kalácsot, amiben a gyerekek is segítettek, főztünk sonkát és minden más finomságot. Festettek tojást, díszítették a tojásfát, a fiúk a férjemnek segítettek az udvar szépítésében. Az ünnepi asztalról nem hiányozott az édes túró, más néven sárga túró sem, aminek az elkészítésében a kislány segített.

A Húsvét az egyik legfontosabb ünnep a keresztények számára.—Vasárnap pászkát viszünk, amire ebben az évben sajnos a vírus miatt nem került sor. Egyházunk pásztora nem tétovázott, mindenkit telefonon keresztül megkért, hogy a háza elé tegye ki az összekészített pászkát, mi is így cselekedtünk, a család közösen összekészítette a kosárba a pászkát, amelyet biztonságos körülmények között megszentelt. A vírus miatt nem mehettünk a húsvéti időszakban a templomba, ezért a Nagyheti és a Húsvéti Szent Liturgiát, valamint a Fényesheti szertartásokat a Görögkatolikus Médiaközpont által közvetített élő adást a családdal együtt néztük meg. Örültünk, hogy ebben a nehéz helyzetben volt erre lehetőségünk, ez egy kis vigaszt nyújtott számunkra. Mindebben a szép ünnepben nagyon fájó volt, hogy a lányom a férjével és a fiam nem tudtak hazajönni, az óvintézkedések miatt a fővárosban kellett maradniuk.

Kondrát Imréné